

бардівську – 3%. Тяжкий рок популярний лише серед 2%, так само як і реггі. Лише 4% не люблять музику взагалі.

Щодо освітньої диференціації: чим вищий рівень освіти, тим більше респонденти полюбляють класичну музику, рок, джаз. Також представники з вищою освітою більше ніж інші люблять поп-музику, електронну і бардівську музику. Людей з середньою освітою більше інших цікавить народна музика та шансон.

Найбільш поширена причина «музичної замкнутості» - сама індустрія сучасної музики, яка спрямована на загарбницький заробіток грошей, а не на розвиток культури та композиторського мистецтва. Музикант, який вирішив йти цим шляхом, вибирає швидкий спосіб клепання тисячі одноразових пісень за лічені години та заробітку на цьому, а маси слухачів із задоволенням поглинають цю творчість, адже вона розповсюджена практично по всьому музикальному інфополю. Також сюди можна віднести цифровізацію музики, занепад майстерності композиторів .

З першої причини витікає друга, через масову наповненість в медіапространстві одноразової музики люди з дитинства привчаються до неї, стають не чутливими до гарної музики та лишуються можливості зрозуміти, наприклад, класичну музику, інакше кажучи вони не чують «гарну» або високу музику.

Можна зробити наступний вивід, що людей потрібно привчати до «гарної» музики з раннього дитинства, намагатися перебити потік поп-індустрії справжніми композиторами та музикантами, привчати дітей з раннього дитинства до щедрот музикального світу. Такій спосіб знищить сучасну поп-індустрію, заставить її зробити велику реформу в музиці, почати підтримувати справжніх композиторів, музика стане більш живою, а «погана» музика разом з музичною замкнутістю піде на дно.

Ясенів Микола Олегович
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – канд. соц. наук, доц. Борюшкіна О.В.

ДЕВІАНТНА ПОВЕДІНКА СТУДЕНТСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА ТА ЙОГО ПРИЧИНИ

Актуальність цієї теми зумовлена тим, що девіантна поведінка, набула останніми роками масового характеру і поставила цю проблему в центр уваги соціологів, психологів, медичних працівників, правоохоронців.

З кожним роком відзначається зростання дитячої злочинності, наркоманії, простежується тенденція до збільшення кількості дітей із девіантною поведінкою. Причини відхилень у поведінці дитини виникають як результат політичної, соціально-економічної та екологічної нестабільності суспільства, нерівні можливості та становище, гостра диференціація соціально-економічних умов життя та навчання, змін у змісті ціннісних орієнтацій молоді, несприятливих сімейно-побутових відносин, відсутність контролю за поведінкою, надмірної зайнятості батьків, епідемій розлучень.

У широкому сенсі поняття «девіантна поведінка» охоплює будь-які відхилення у поведінці від соціальних норм — як позитивні (геройство, особлива працелюбність, самопожертва, визначна роль і досягнення, альтруїзм та ін.), так і негативні (злочини, інші порушення громадського порядку, норм моралі, традицій, звичаїв, у тому числі алкоголізм та пияцтво, наркоманія, самогубства, кар'єризм, бюрократизм). Але найчастіше це поняття використовується у вузькому сенсі, коли під девіантною поведінкою розуміється лише негативне відхилення від утверджених правових, моральних та інших норм.

До девіацій у студентському середовищі можна віднести порушення норм, прийнятих у ЗВО, у тому числі: обов'язок суворо дотримуватись навчальної дисципліни, відвідувати всі заняття, своєчасно виконувати завдання, систематично готуватися до занять, використовуючи не тільки лекційний матеріал, а й додаткову літературу, тощо. п. Недотримання цих норм має розглядатися як прояв девіації. Важливими критеріями

соціальної норми та відхилень від неї у навчальному процесі виступають успішності/неуспішність, наявності/відсутності заборгованостей, дотримання/недотримання адміністративних норм, що виявляються у поважному відношенні до науково-педагогічного складу та адміністрації навчального закладу тощо.

До вищого навчального закладу вступають особи усвідомлено, з метою навчання відповідно до професійних інтересів та з намірами подальшого працевлаштування. На сьогодні до вузу часто вступають за випадковими мотивами, орієнтуючись на престижніші спеціальності, неусвідомлено і відповідно до цього відсутні основні мотиви навчання за обраним напрямом. Отже, причиною недотримання студентами норм та вимог навчального процесу виступає мотивація як рушійна система поведінки студента.

Збільшення девіантності у ЗВО може призвести до падіння загальної дисципліни, до масштабного відрахування студентів, до зниження якості освітнього процесу, що, зрештою, може негативно позначитися на репутації та рейтингу ВНЗ.

Тому доцільніше запобігати появі девіантності серед студентів, аніж згодом карати за неї. Для своєчасної ефективної профілактики дуже важливо раннє виявлення учнів, схильних до різних форм девіантної поведінки. Практика показує, що діагностика прояву девіантної поведінки серед студентів найчастіше має симптоматичний характер, тобто звертаються до проблеми лише за запитами та скаргами. Все рідше вивчають причини та умови у яких проявляються девіації, застосовуючи етимологічний підхід. Тому необхідно вже на перших курсах навчання виділяти «групи ризику» та проводити подальшу діагностику цих груп, із застосуванням загальних методик та спеціальних тестів.